

Je - ží - še ne - o - pu - stím, On se za mne
rá - čil dá - ti; jak bych ce - lým sr - dcem svým
ne - měl já se k Ně - mu zná - ti? On je slu - nce
o - čím mým: Je - ží - še ne - o - pu - stím.

2. K Němu jen zvednu-li zrak, / v srdci taká slast se hostí, / že bych chtěl být věčně tak, / nemaje v tom nikdy dosti: / lepší k Němu jeden vzhled / než bez Něho tisíc let.
3. Darmo nebesa i zem / svůdné vnady rozprostírá. / V Kristu s Bohem smířen jsem, / On věčný ráj mi otvírá. / S Ním i v hrozný hněvu den / z soudu vyjdu svoboden.
4. Já jsem jeho a On můj, / láska přepevně nás víže; / On mi připsal podíl svůj / věčně platnou krví kříže; / v jeho boku ukryt jsem; / kdo můž uškodit mi v něm?
5. Ač pak často divné jsou / cesty, jimiž On mě vodí, / vím, že On jde přede mnou / a mě posléz vysvobodí: / cíl těch jeho divných cest / otevřené nebe jest.
6. Nic mne v tom již nezmění, / až i v tvář Jej spatřím tváří, / tam, kde radost spasení / z očí všechněch věrných září; / duch můj bude blažený, / u Ježíše dlít, že smí.